

[Poul Dam.]

gennemføre den begrænsede ændring, som vi her har foreslået.

Dette så meget mere som jeg forstår, at princippet om fuld offentlighed, som jo er det væsentligste i lovforslaget, allerede er accepteret i vore nordiske nabolande. Der er altså ikke noget her, som strider imod den nordiske linje. For resten må man spørge: hvilket nordisk hensyn er det egentlig, som tilsiger, at offentliggørelsesreglerne skal være nøjagtig de samme i de forskellige lande? Man kan se, at en række forhold vedrørende det rent juridiske grundlag for et aktieselskabs dannelse og drift skal være nogenlunde ensartede, man kan se, at en lang række bestemmelser om aktieselskabers ansvar — og hvad dertil hører — skal være ensartede, men er offentliggørelsesproblemet egentlig ikke et problem, der godt kunne afgøres for hvert land for sig? Det er imidlertid ikke engang aktuelt, fordi der i alle lande, så vidt jeg forstod på hr. Helge von Rosen, er en tendens henimod at indrømme berettigelsen af den fulde offentlighed. Jeg bemærkede da også, at denne side af sagen blev mødt med sympati fra samtlige ordføreres side og også fra handelsministerens side.

Der er altså her en sympati for den fulde offentlighed, som jeg synes man godt kunne give udtryk for i en lovændring allerede nu.

Når vi i bemærkningerne har talt om, at en sådan meget begrænset ændring af aktieselskabsloven kunne forberede en større, så er det, fordi man ved en større offentlighed omkring aktieselskabernes regnskaber naturligvis ville få et nyt materiale frem, et materiale, som gør det lettere for en bredere offentlighed at vurdere aktieselskabernes problemer, fordi man får en større indsigt i deres økonomi. Hvis vi stadig væk har den nuværende situation, hvor ca. halvdelen af aktieselskaberne har hemmeligholdtte regnskaber og de andre offentliggør regnskaberne i en form, der ikke altid er særlig oplysende, så vil reformen af aktieselskabslovgivningen her om et par år ske på grundlag af et specialistmateriale, af nogle specialistvurderinger, men den større og bredere offentlighed vil få meget svært ved at vurdere, hvad det egentlig er, der er tale om.

Den detalje i lovforslaget, som der blev

talt mindst om, er forslaget om, at regnskabet direkte skal meddeles de ansatte. Det lægger vi megen vægt på; vi tror, at det for skabelsen af større medindflydelse i erhvervslivet, for en skabelse også af større forståelse af forholdene i de virksomheder, hvor man er medarbejder, er meget vigtigt, at medarbejderne får denne større viden, denne større mulighed for virkelig at vurdere, hvad det er for en økonomi, de er del af. Jeg bemærkede, at det var der fra adskillige sider sympati for, og hvis det er sådan, som hr. Hans Kjær sagde, at også arbejdsgiverne — altså erhvervslivet — er interesseret i at få denne viden ud, så kan vi jo med noget forskellig baggrund enes om dette ønske.

Jeg tror, at der er mening i at lave denne begrænsede reform nu. Jeg kan ikke se, at det foregriber noget, jeg kan tværtimod se, at det giver muligheder for, at reformen kan gennemføres på et bedre oplysningsgrundlag og med en mere saglig stillingtagen fra alle sider.

Jeg håber, at der kan nedsættes et udvalg, hvor man måske også kunne høre noget mere om forberedelsen af aktieselskabsreformen, og med disse ord skal jeg takke for behandlingen.

Handelsministeren (Knud Thomsen): Jeg ved ikke, om hr. Poul Dam i sin venlige tak også omfattede mig; det kan han jo til en vis grad gøre i alt fald, jeg hørte det bare ikke.

Jeg vil kun komme med nogle enkelte bemærkninger i anledning af, hvad der er fremført. Jeg kan ikke lade være med at mindes det gamle ord om, at ét er søkort at forstå, et andet skib at føre. Der er jo meget stor forskel på at forstå et regnskab og så på at kunne føre skibet videre til andre og bedre regnskaber, altså kort og godt til bedre trivsel for selskabet. Men det kan heller ikke være hr. Poul Dam ukendt, at også det at forstå søkortet er ikke enhver givet. Det kan være meget svært at forstå selv fuldstændige regnskaber; jeg tror også, hr. Sigsgaard var inde på under sin tale, at det voldte store vanskeligheder.

Endelig udtalte hr. Poul Dam, at der var udtrykt sympati for fuld offentlighed. Jeg har for mit vedkommende udtrykt sympati